

РЕШЕНИЕ

№ 274

гр. София, 10.01.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 14 състав, в публично заседание на 11.12.2023 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Пламен Горелски

при участието на секретаря Илияна Янева, като разгледа дело номер **7343** по описа за **2023** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 226, чл. чл. 145 - 178 от Административнопроцесуалния кодекс, вр. чл. 103, ал. 1, т. 3 от Закона за държавния служител.

С жалба, вх. № 11828/29.03.2022 г., по която било образувано адм. дело № 3291/2022 г., по описа на Административен съд София - град Д. К. Н. е оспорила издадената от кмета на [община] ЗАПОВЕД № 002/22.03.2022 г., с която, на основание чл. 103, ал. 1, т. 3 от Закона за държавния служител е прекратено служебното й правоотношение на длъжността „секретар“ на същата община. С Решение № 4773/12.07.2022 г. 13^{-ти} състав на Съда е отменил заповедта. По жалба от кмета на [община], с Решение № 8024/20.07.2023 г. състав на Пето отделение, на ВАС, по адм. дело № 11266/2022 г. е отменил съдебното решение и е върнал делото за ново разглеждане, с указания: да бъде приобщено към доказателствата Експертно решение № 4052/166, от 08.11.2019 г., издадено от ТЕЛК, при УМБАЛ „Проф. д-р Стоян Киркович“ – Стара Загора; да бъдат установени всички факти и обстоятелства от значение за спора, по които да бъдат изложени мотиви.

В съдебното производство, свързано с новото разглеждане на делото жалбоподателят се явява, заедно с упълномощения адвокат П., като: поддържа жалбата; представя процесното ЕР на ТЕЛК; претендира възстановяване на разноските за водене на делото.

Ответникът не се явява и не е представляван. Упълномощен представител – адвокат, с молба от 28.12.2023 г., след приключване на устните състезания по делото е

представил заверено фото-копие на експертното решение.

Установява се от приетите писмени доказателства следното.

С процесната Заповед № 002/22.03.2022 г. кметът на [община], като орган по назначаване на държавния служител е прекратил служебното правоотношение с Д. К. Н. – секретар на същата община, на основание чл. 103, ал. 2, т. 3, предл. второ от Закона за държавния служител. Като мотиви за това, е записано: „поради здравни противопоказания на условията на труд, обективирани в т. 15 от Експертно решение № 4052 от 166/08.11.2019 г., издадено от Втори състав на ТЕЛК, към УМБАЛ „Проф. д-р Ст. Киркович“ АД: псих. пренапрежение, с каквото неизменно се сблъсква ежедневно заемащия длъжността Секретар на [община], и предвид липсата на друга подходяща длъжност за здравното състояние на държавния служител в администрация“.

С административната преписка, налична в адм. дело № 3291/2022 г., както и по време на настоящото съдебно производство ответникът не представя доказателства за установяване твърдението си за липса на „друга подходяща длъжност за здравното състояние на държавния служител в администрация“.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ – ГРАД, в настоящия състав приема, че жалбата е основателна.

С разпоредбите от Глава шеста ЗДСл. са регламентирани общи и конкретни (специални) основания за прекратяване служебно правоотношение. Общите основания са уредени с нормите на чл. 103 с.з. Конкретно използваното от кмета на [община] правно основание е това, по смисъла на чл. 103, ал. 1, т. 3, хипотеза втора – „по здравни противопоказания, въз основа на заключение на трудово-експертна лекарска комисия“. Поставено е обаче и ограничение, предвид текста: „прекратяването в този случай не се допуска, ако има друга подходяща за здравното състояние на държавния служител длъжност в същата администрация и той е съгласен да я заеме“. Логическото, граматическо и систематично тълкуване на цитираните правни норми сочи недвусмислено, че: здравните противопоказания следва да са констатирани (установени) от заключение на трудово-експертна лекарска комисия; едностранното прекратяване на служебното правоотношение на това общо основание е предпоставено от условието да няма „друга подходяща за здравното състояние на държавния служител длъжност в същата администрация и той е съгласен да я заеме“. С други думи законосъобразното прекратяване, на основание чл. 103, ал. 1, хипотеза втора ЗДСл. изисква органът по назначаване да установи и докаже (арг. чл. 170, ал. 1 АПК): наличие на валидно ЕР на ТЕЛК, в което да са описани конкретни здравни противопоказания за изпълнение на заеманата от държавния служител длъжност; липса на друга подходяща за здравното състояние на държавния служител длъжност в същата администрация. Ответникът – кмет на [община] не установява и не доказва така дефинираните материалноправни предпоставки за прекратяване служебното правоотношение с Д. К. Н. за длъжността „секретар“ на същата община.

Видно е от Експертно решение № 4052/166, от 08.11.2019 г., издадено от ТЕЛК, при УМБАЛ „Проф. д-р Стоян Киркович“ – Стара Загора (л. 14 от делото), че същото е влязло в сила на 05.12.2019 г. (преди датата, на която е постановена процесната Заповед № 002/22.03.2022 г.) и е със срок на действие (т. 10 от ЕР) една година, което означава – до 05.12.2020 г. Срокът на действие на ЕР е изтекъл повече от година и три месеца преди да бъде издадена Заповед № 002/22.03.2022 г. Това означава, че към датата на издаването ѝ органът по назначаване не е разполагал с

материалноправното основание, по смисъла на чл. 103, ал. 1, т. 3, хипотеза втора ЗДСл. и по тази причина (чл. 146, т. 4 АПК) заповедта е материално незаконосъобразна. Освен това ответникът не установява и не доказва, посредством съответните длъжностни и поименни щатни разписания, да е изпълнил задължението си, преди издаване на заповедта за прекратяване правоотношението да е изключил отрицателната процесуална предпоставка – липса на друга подходяща за здравното състояние на държавния служител длъжност в същата администрация“. В тази връзка неправилно и недоказано е изразеното в отговора на жалбата становище от името на ответника (л. 67 от адм. дело № 3291/2022 г.), че жалбоподателят Н. е била със статут „висш държавен служител), но такива свободни позиции не е имало в администрацията на общината. Разпоредбата на чл. 103, ал. 1, хипотеза втора, изр. второ ЗДСл. („друга подходяща за здравното състояние на държавния служител длъжност в същата администрация“) не поставя изпълнението на това условие, в зависимост от ранга и позицията на служителя, предвид Класификатора на длъжностите в администрацията. Изискването е за „друга, подходяща за здравното състояние на държавния служител длъжност“.

В заповедта за прекратяване правоотношението липсват мотиви (чл. 146, т. 3, вр. чл. 59, ал. 1 АПК), въз основа на които, след изследване на регламентираниите с длъжностната характеристика и в обхвата на чл. 43, ал. 1-4 от Закона за местното самоуправление и местната администрация служебни задължения кметът на общината да обоснове извода си за (цитат): „псих. пренапрежение, с каквото неизменно се сблъсква ежедневно заемащия длъжността Секретар на [община]“. Това становище е произволно, макар да се позовава на т. 15 от ЕР на ТЕЛК.

Заповед № 002/22.03.2022 г. представлява процесуално и материално незаконосъобразен индивидуален административен акт, който не съответства на изискванията за форма (чл. 108, ал. 1 ЗДСЛ., чл. 59, ал. 1, ал. 2 АПК), понеже не съдържа подробни мотиви, позволяващи осъществяване на съдебен контрол.

Отмяната на заповедта обуславя (чл. 143, ал. 1, чл. 226, ал. 3 АПК) основателност на претенцията на жалбоподателя за присъждане в негова полза на разноските за водене на делото пред Административен съд София – град и пред ВАС. Възражение по чл. 78, ал. 5 ГПК в тази връзка не са заявени от страна на ответника по настоящото дело. С отмененото от касационния съд Решение № 4773/12.07.2022 г. на АССГ, по адм. дело № 3291/2022 г. Съдът е присъдил в полза на жалбоподателя разноски за адвокат, в размер на 710 лева. По адм. дело № 11266/2022 г. на ВАС пълномощникът на Д. Н. – адвокат И. П. е претендирала възстановяване разноски за адвокатско възнаграждение, в размер на 2 000 лева, съобразно договора на л. 49 от делото. Пълномощникът на кмета на [община] е заявил възражение за прекомерност на този адвокатски хонорар. Настоящият съдебен състав, като съобразява характера на съдебните производства, наличието на фактическа и правна сложност около средния праг на тези понятия и нормите на чл. 8, ал. 3, вр. ал. 2 от Наредба № 1/2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения приема да уважи възражението по чл. 78, ал. 5 ГПК. По тези причини определя размер на възнаграждението на адвокат И. П. за процесуално представителство пред ВАС, в размер на 1 500 лева. Така, в полза на жалбоподателя следва да бъде присъдено възстановяване на разноските за адвокат, за процесуално представителство по адм. дело № 3291/2022 г. и адм. дело № 7343/2023 г., по описа на АССГ, както и по адм. дело № 11266/2022 г., по описа на ВАС, в общ размер на 3 710 лева.

Водим от горните мотиви, Административен съд София - град, 14^{-ти} състав,

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ по жалба, вх. № 11828/29.03.2022 г. от Д. К. Н. издадената от кмета на [община] ЗАПОВЕД № 002/22.03.2022 г., с която, на основание чл. 103, ал. 1, т. 3 от Закона за държавния служител е прекратено служебното ѝ правоотношение на длъжността „секретар“ на същата община.

ОСЪЖДА ОБЩИНА М. да възстанови на Д. К. Н. – ЕГН: [ЕГН] разноските за заплатени адвокатски възнаграждения за две съдебни инстанции, в размер на общо 3 710 лв. (три хиляди и седемстотин, и десет лева). (хиляда лева).

Решението подлежи на обжалване с касационна жалба пред Върховния административен съд, в 14 - дневен срок от съобщаването.

СЪДИЯ: